

Arrest

nr. 288 095 van 26 april 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WESTERWOUDT
Terhulpsessesteenweg 166
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. HABIBI *loco* advocaat J. WESTERWOUDT en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 14 maart 2022 en verzoekt op 5 april 2022 om internationale bescherming. Op 30 november 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend wordt verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren en getogen op X te Okitipupa, Ondo State en de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U behoort etnisch tot de Igbo en bent religieus katholiek. Na uw secundaire studies woonde u 3

maanden in een hostel te Ado, Ekiti state waar u een 'A levels advanced program' volgde om toegelaten te worden tot de universiteit in Nigeria. Omwille van de vele stakingen en de onveiligheid in openbare universiteiten besloot u te gaan studeren in Oekraïne. U verliet Nigeria in oktober of november 2017 per vliegtuig met bestemming Oekraïne. U studeerde daar medische wetenschappen te Charkiv. U verliet Oekraïne naar aanleiding van de oorlog die er uitbrak en begaf u op 4 maart 2022 met de auto naar de grens met Slovakije. Via Europese landen kwam u op 14 maart 2022 te België aan en diende er op 5 april 2022 een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek diende u volgende documenten in: Uw Nigeriaans paspoort met Oekraïens visum, uw Oekraïens tijdelijke verblijfsvergunning, een Oekraïens document met de door u afgelegde studie jaren, een internetartikel uit de Premium Times aangaande de ontsnapping uit de gevangenis van Boko Haram terroristen, een internetartikel van The Guardian Nigeria News d.d. 13 juli 2022 aangaande MASSOB, een internetartikel van Bloomberg d.d. 6 juli 2022 aangaande de ontsnapping van 879 gedetineerden, een internetartikel van Vanguard News d.d. 7 januari 2022 aangaande een aanval van de Fulani Herdsmen in een Ondo gemeenschap, een internetartikel van Vanguard Nigeria d.d. 1 juni 2021 aangaande de Ebonyi slachtpartij, een internetartikel van Christianity Today d.d. 25 april 2018 aangaande de moord op 18 gelovigen door Fulani Herdsmen, een internetartikel van Christianity Today d.d. 1 april 2015 aangaande de verkiezing van de Nigeriaanse president, een internetartikel van Georgetown Journal of International Affairs d.d. 13 december 2021 aangaande de ENDSARSbeweging, een internetartikel van BBC News d.d. 6 juni aangaande de aanval op de Owo kerk, een internetartikel van The Conversation d.d. 17 juni 2022 aangaande het risico op kidnapping in Nigeria en een internetartikel van The Guardian Nigeria News d.d. 4 augustus 2022 aangaande de zoektocht naar de daders van de Orogwe massacre door de politie van Imo state.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald blijkt dat u herhaaldelijk heeft verklaard dat u het gehoor niet wou afleggen omwille van uw mentale toestand. Toen u om verduidelijking werd gevraagd, gaf u aan dat u veel stress heeft, dat het simpel lijkt, maar het niet is, dat u geen plaats heeft om te verblijven en dat u op straat moet slapen, omdat u geen opvang krijgt en u met uw advocaat een afspraak heeft om een verblijfplaats te regelen (zie verklaring DVZ d.d. 7 juni 2022; zie vragenlijst d.d. 7 juni 2022; zie vragenlijst bijzondere procedure noden DVZ d.d. 7 juni 2022).

Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u tijdens het persoonlijk onderhoud d.d. 9 augustus 2022, toen u werd gevraagd wat de reden was waarom u geen verklaringen wou afleggen bij DVZ, heeft verklaard dat u geen plaats had om te slapen, u druiptnat was, een hectische dag had en u geen goed woord kon uitbrengen. U gaf verder aan dat u 2 à 3 maanden zonder centrum heeft verbleven in België, dat **het vandaag met u goed gaat en u een interview kan afleggen** (notities persoonlijk onderhoud d.d. 9 augustus 2022 p 3 [verder NPO]). U gaf aan niet naar een dokter te zijn geweest omwille van psychologische problemen en u verduidelijkte dat u gewoon een plaats moest hebben waar u onderdak had (NPO p 3).

Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, weigerde u verklaringen af te leggen bij DVZ aangaande uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg werd uw persoonlijke vrees in geval van een terugkeer naar Nigeria tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS grondig bevestigd.

Toen u werd bevraagd naar enige politiek activiteiten van uw ouders verklaarde u dat ze niet politiek actief waren, maar misschien 'een klein beetje gemeenschap' - wat u verduidelijkte als eerder etnisch dan politiek (NPO p 8). Bevraagd naar enige problemen die u of uw ouders daardoor zouden ondervonden hebben, gaf u aan dat u niet denkt dat u daardoor problemen zou hebben en stelde u dat jullie vatbaar zijn voor overvallen en gewapende overvallen (NPO p 8). U verduidelijkte deze verklaring iets later in het persoonlijk onderhoud en stelde dat uw familie het goed doet voor zichzelf en jullie daardoor een doelwit zijn voor overvallen en kidnappings en u daar het slachtoffer van zou worden in geval van een terugkeer naar Nigeria (NPO p 9). Toen u werd bevraagd of u politiek actief was in Nigeria ontkende u dat zonder meer. Toen u werd gevraagd of iemand anders in uw gezin of familie politiek actief was, verklaarde u dat u de activiteiten van uw ouders niet zozeer als politiek dan wel als religieus zou benoemen, maar dit in Nigeria soms een beetje hetzelfde is gezien dit onlosmakelijk met elkaar verbonden is. U gaf nog mee dat uw ouders beide in Igbo- en Katholieke organisaties actief zijn. Gevraagd of ze daar ooit problemen door hebben ondervonden, stelde u - eerder vaag - dat u dat niet zo specifiek zou kunnen zeggen (NPO p 8). Ten slotte verklaarde u dat uw ouders zich hebben afgewend van alles wat met politiek te maken heeft (NPO p 15). **Uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat noch u noch uw ouders enige politieke activiteiten hebben ontplooid te Nigeria waarbij u zichzelf en uw gezin een apolitek profiel aanmeet.**

Toen u de kans kreeg om ongestoord uw motieven voor uw verzoek om internationale bescherming te vermelden, verklaarde u dat Nigeria in een staat van bedreiging is door hoge cijfers van kidnappings en gewapende overvallen en de wegen niet veilig zijn, dat er oorlogen en aanslagen tegen christenen aan de gang zijn, dat de Fulani Herdsmen mensen doden in steden en dorpen en kerken en gemeenschappen aanvallen om Nigeria te proberen te islamiseren (notities persoonlijk onderhoud d.d. 9 augustus 2022 p 9 [verder NPO]). U voegde toe dat ook Boko Haram aanwezig is in Nigeria, dat er gevangenis aangevallen worden en terroristen van Boko Haram konden ontsnappen, dat er in het oosten van Nigeria een onafhankelijkheidsstrijd voor Biafra aan de gang is gepaard met opstanden en u vreest dat dezelfde burgeroorlog opnieuw zal beginnen (waarbij u verwijst naar de Nigeriaanse burgeroorlog die begon in 1967 nvdr.), dat er een ENDSARS-beweging bestaat in Nigeria tegen de SARS politiediensten die mensen bestelen, overvallen of doden en dat een terugkeer naar Nigeria een enorm risico is omwille van kidnappers en de Fulani Herdsmen, en je als christen niet veilig bent (NPO p 10). U staafde bovenstaande verklaringen met talrijke internetartikels waarvan hierboven een overzicht werd gegeven, die u gedurende uw relaas aan de protection officer overhandigde (NPO p 9 en 10) en dewelke zijn toegevoegd aan het administratief dossier.

Er dient hierbij allereerst opgemerkt dat alle internetartikels die u overhandigde door u werden afgeprint op 9 augustus 2022 in de voormiddag; de dag waarop u werd uitgenodigd op het CGVS voor een persoonlijk onderhoud. Voorts dient opgemerkt dat noch u, noch enig familielid van u, in een van deze artikels persoonlijk wordt vermeld - de door u neergelegde internetartikels, houden dan ook geen verband met uw persoon. Bovenstaande indachtig mag er redelijkerwijze aangenomen worden dat u met de overhandigde artikels de nadruk wil leggen op de algemeen veiligheidssituatie in Nigeria. **Echter, een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Nigeria volstaan niet om aan te tonen dat u er werkelijk wordt bedreigd en/of vervolgd. U dient uw vrees voor vervolging derhalve in concreto aan te tonen.**

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd bevraagd naar Boko Haram gaf u aan dat het terroristen zijn, dat ze scholen, universiteiten en dorpen aanvallen, dat ze de overheid afpersen en dat ze voorkomen in het noorden van Nigeria, maar u niet weet in welke staten precies (NPO p 10 en 11). Bevraagd naar enige persoonlijke problemen die u heeft meegemaakt met Boko Haram en of u leden van Boko Haram kent, ontkende u beiden zonder meer (NPO p 11). **Er kan enkel vastgesteld worden dat u geen persoonlijke problemen heeft gekend met Boko Haram, noch enige gegronde individuele vrees in deze context aannemelijk weet te maken.**

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd bevraagd naar de Fulani Herdsmen gaf u aan dat het nomadische boeren zijn, maar u nu begrijpt dat het terroristen zijn die dorpen en kerken aanvallen en zich voordoen als herders (NPO p 11). Bevraagd naar de leider van de Fulani Herdsmen kon u daar niet op antwoorden. Gevraagd of u leden kent van de Fulani Herdsmen ontkende u dat. Gevraagd of u of uw familie ooit problemen heeft gehad met hen ontkende u dat. Gevraagd of u ooit Fulani Herdsmen heeft gezien, gaf u aan van niet, gezien u Nigeria reeds in oktober 2017 had verlaten voor ze hun operaties hebben aangevat (NPO p 12). **Er kan enkel vastgesteld worden dat u geen persoonlijke problemen heeft gekend met de Fulani Herdsmen, noch enige gegronde individuele vrees in deze context aannemelijk weet te maken.**

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd bevraagd naar de ENDSARS-beweging verklaarde u dat SARS een politietroep is die mensen doodden en kidnappings uitvoerde en de jongeren in 2020 dit beu was en een beweging hebben opgericht (NPO p 12). Gevraagd of u actief was in zo'n beweging, gaf u aan enkel online actief te zijn geweest toen u in Oekraïne was, dat u 'hashtags' en 'posts' deelde over de doden en de verhalen van de mensen. Gevraagd of u daar ooit problemen heeft ondervonden, verklaarde u dat u persoonlijk geen problemen heeft ondervonden. Gevraagd of u ooit werd tegengehouden door deze politiemensen ontkende u dat en gaf u aan dat een oom van u dat is overkomen (NPO p 12) waarna onder andere uw familie geld heeft om hem vrij te krijgen, maar u daar niet persoonlijk bij betrokken was (NPO p 13). **Er kan enkel vastgesteld worden dat u geen persoonlijke problemen heeft gekend met de SARS politiedienst, noch problemen heeft ondervonden door uw activiteiten online aangaande de ENDSARS-beweging** U weet derhalve niet aannemelijk te maken enige gegronde individuele vrees in deze context te koesteren.

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd bevraagd naar de Biafra-afscheidingsbewegingen gaf u een korte en correcte samenvatting van de gebeurtenissen te Biafra die leidden tot de eerst Nigeriaanse burgeroorlog in 1967 en verklaarde u dat een nieuwe burgeroorlog mogelijk is in de nabije toekomst. Bevraagd naar uw mening over de Biafra onafhankelijkheid gaf u aan dat u aanhanger bent van de afsplitsing van Biafra ten aanzien van Nigeria, dat u die mening niet openbaar uitte, maar het gewoon een opinie is. U haalde verder correct de IPOB en MASSOB aan als groepen die opkomen voor de Biafra onafhankelijkheid (NPO p13). Gevraagd of u persoonlijk betrokken was in een van bovengenoemde bewegingen, gaf u aan van niet. Gevraagd of u ooit problemen had met de Biafra groeperingen, stelde u van niet. Gevraagd of u ooit problemen had met de Nigeriaanse overheid omwille van uw sympathie voor de onafhankelijkheid, gaf u aan van niet gezien u het voor uzelf houdt en voegde u toe dat ook uw ouders geen problemen hebben gekend met de Nigeriaanse overheid noch met een van bovengenoemde Biafra bewegingen (NPO p 14). Gevraagd of u ooit persoonlijk of op ander wijze bedreigd werd door een van bovengenoemde Biafra groeperingen verklaarde u van niet (NPO p 14). **Er kan enkel vastgesteld worden dat noch u noch uw familie persoonlijke problemen heeft gekend met de Biafra bewegingen, noch met de Nigeriaanse overheid omwille van uw sympathie voor de onafhankelijkheid van Biafra. U weet derhalve niet aannemelijk te maken enige gegronde individuele vrees in deze context te koesteren.**

U haalde tijdens het persoonlijke onderhoud spontaan aan dat u en uw familie vatbaar zijn voor gewapende overvallers en om het slachtoffer te worden van kidnappings. Gevraagd naar verduidelijking gaf u aan dat u daar persoonlijk niets over weet gezien u de jongste bent in het gezin en dit voor u aanvankelijk geheim werd gehouden, dat uw vader werd gekidnapt in 2015 of 2016, dat hij een paar weken werd vastgehouden en na het betalen van losgeld werd vrijgelaten (NPO p 8). U gaf iets later aan dat uw familie het goed doet voor zichzelf in Nigeria, dat jullie daarom een doelwit zijn voor overvallen en kidnappings en dat u daar het slachtoffer van zou worden indien u zou moeten terugkeren naar Nigeria (NPO p 9). U vermeldde iets later in het persoonlijk onderhoud dat u moest opletten toen u nog in het secundair onderwijs zat wanneer men u kwam ophalen en dit angstig was (NPO p 11). Gevraagd om verduidelijking verklaarde u dat uw ouders altijd voorzichtig waren op de Edo Benin road – de weg die u moest nemen wanneer men u kwam ophalen van school - waar mensen gemakkelijk worden gekidnapt en jullie er zo vlug als mogelijk doorreden en deze route nooit namen na 6 PM. Gevraagd of de schoolomgeving veilig was, beaamde u dat gezien er 'security guards' aanwezig waren en stelde u dat er nooit iets is gebeurd op school (NPO p 11). Toen u aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd wat u denkt dat er u zal overkomen in een geval van terugkeer naar Nigeria verklaarde u dat het transport vanaf de luchthaven naar u thuis vreselijk zal zijn wegens de vele gevaren en problemen met overvallen en kidnappers en u zelfs indien u dat traject veilig zou hebben afgelegd u steeds voorzichtig zou moeten zijn en over uw schouders kijken want de doelwitten van kidnappers zijn mensen die uit het buitenland komen (NPO p 16).

Wanneer u later in het persoonlijk onderhoud opnieuw werd bevraagd naar overvallen en kidnappings gaf u aan daar nooit zelf het slachtoffer van te zijn geworden (NPO p 14). Bevraagd naar de situatie die u eerder aanhaalde waarbij uw vader werd ontvoerd, herhaalde u dat uw vader werd ontvoerd, 2 weken werd opgesloten en hij vrijkwam nadat losgeld werd betaald, maar u daar weinig details of informatie over kreeg gezien u nog een kind was (NPO p 14). U haalde verder aan dat uw vader ook verschillende keren is overvallen in zijn bedrijf en geld werd gestolen, dat u daar eveneens weinig details over meekreeg, dat uw moeder ook werd beroofd toen ze naar de hoofdstad ging en dat de weg naar de luchthaven gevaarlijk is omwille van het risico om gekidnapt, beroofd of vermoord te worden (NPO p 14 en 15). U vermeldde verder dat u als maatregelen thuis security in huis heeft en honden zoals Duitse en Kaukasische herders (NPO p 15). Gevraagd of u ooit thuis werd overvallen, ontkende u dat zonder meer. Gevraagd of de politie

werd verwittigd nadat uw vader werd overvallen, gaf u aan dat dit het geval was, maar kon u geen verdere details geven gezien u nog jong was en dit voor u achter werd gehouden (NPO p 15). Bevraagd naar enige veranderingen die u zag nadat de politie werd verwittigd, vermeldde u dat het hetzelfde was gebleven en jullie steeds voorzichtig waren en steeds over uw schouders moest kijken waar u ging waarna u opmerkte dat uw broer en zus u zeiden dat het nog erger is geworden (NPO p 15). Gevraagd of u ooit problemen heeft gehad met de Nigeriaanse overheid gaf u aan persoonlijk nooit rechtstreeks problemen te hebben gehad met de Nigeriaanse overheid (NPO p 15).

Er kan hierbij enkel vastgesteld worden dat u zelf nooit het slachtoffer bent geworden van een overval of kidnapping noch tijdens uw verblijf op de secundaire school, noch onderweg naar huis en ook niet bij u thuis. Er dient daarbij vermeld dat de politie wel degelijk werd verwittigd na de overval op uw vader, wat aantoonst dat u in de mogelijkheid bent om bescherming in te roepen van de overheidsdiensten. Ten slotte gaf u aan geen enkel persoonlijk probleem te hebben gekend met de Nigeriaanse overheid. Uw vrees, namelijk dat u het slachtoffer zou kunnen worden van een hypothetische overval of ontvoering, kan dan ook niet worden beschouwd als een 'gegronde' vrees voor vervolging.

Bovenstaande vaststelling indachtig dient vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uw advocaat merkte aan het einde van het persoonlijk onderhoud nog op dat hij wenst te benadrukken dat u Nigeria op de jonge leeftijd van 17 jaar heeft verlaten om een beter leven te hebben in Oekraïne, dat uw ouders u probeerden te beschermen als kind en het voor u moeilijk te vatten is wat er met u zou kunnen gebeuren in een geval van terugkeer omdat u zo beschermd werd opgevoed (NPO p 16).

Er dient daarbij opgemerkt dat u nergens heeft aangehaald doorheen het persoonlijk onderhoud dat u Nigeria heeft verlaten om een beter leven te leiden in Oekraïne. U gaf aan dat u naar Oekraïne bent gegaan om te studeren, omdat het universitair onderwijs in Nigeria niet goed functioneert en er gevaar dreigt van cults (NPO p 6). Voorts dient opgemerkt dat de opmerkingen van de advocaat dat u moeilijk kan inschatten wat er met u zou gebeuren in een geval van terugkeer weinig hout snijden. U kon op voldoende wijze en in een behoorlijk hoog niveau van de Engelse taal uw motieven voor uw verzoek duidelijk naar voor brengen waarbij werd vastgesteld dat u geen persoonlijke problemen heeft gekend met de door u vermelde groepen. U haalde de algemene veiligheidssituatie te Nigeria aan zoals bleek tijdens uw vrij relaas (NPO p 9 en 10). Bijgevolg is de opmerking van de advocaat dat u niet goed kan inschatten wat er met u zou gebeuren in een geval van terugkeer een boude stelling in het licht van uw verklaringen tijdens het vrij relaas.

Wat betreft de algemeen veiligheidssituatie te Nigeria dient onderstaande in rekening te worden gebracht.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het

geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Ondo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Ondo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel lijkt verzoeker de schending op te werpen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Hij werkt dit middel als volgt uit:

"a. Beslissing Verweerster

8.

Verweerster stelt in de Bestreden Beslissing het volgende:

"Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

Hiervoor worden verschillende argumenten aangehaald. die thans te lezen zijn in de Bestreden Beslissing. Zo valt onder meer te lezen dat:

“een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Nigeria niet volstaan om aan te tonen dat u er werkelijk wordt bedreigd en/of vervolgd”,
“uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat noch u noch uw ouders enige politieke activiteiten hebben ontplooid te Nigeria waarbij u zichzelf en uw gezin een apolitiek profiel aanmeet”,
“u geen persoonlijke problemen heeft gekend met Boko Haram, noch enige gegronde individuele in deze context aannemelijk weet te maken”,
“u geen persoonlijke problemen heeft gekend met de Fulani Herdsmen, noch enige gegronde individuele vrees in deze context aannemelijk weet te maken”,
“u geen persoonlijke problemen heeft gekend met de SA RS politiedienst, noch problemen heeft ondervonden door uw activiteiten online aangaande de ENDSARS-beweging”,
“niet aannemelijk weet te maken enige gegronde individuele vrees in deze context [inzake Biafra beweging te koesteren. ”

9.

Inzake subsidiaire beschermingsstatus, bepaalt artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet het volgende:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt [...], en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, [...] terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 [...]”

Ditzelfde artikel omschrijft “ernstige schade” als volgt:

“Ernstige schade bestaat uit:

- a) Doodstraf of executie; of*
- b) Foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of*
- c) Ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*

Zoals het begrip “ernstige schade” in artikel 48/4, §2 staat omschreven, en zoals hierboven geciteerd, is de vereiste drempel die moeten worden bewezen om in aanmerking te komen voor subsidiaire beschermingsstatus onder andere “een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

b. Persoonlijke problemen - ernstig karakter

10.

Het antwoord van Verweerster over de aangehaalde problematieken in Ondo State tijdens het persoonlijk verhoor is steeds dezelfde: “er kan enkel vastgesteld worden dat u geen persoonlijke Problemen heeft gekend met [...] noch enige gegronde individuele vrees in deze context aannemelijk weet te maken”.

Los van het feit dat Nigeria, en specifiek de Ondo State, te maken heeft met gewapende conflicten (zie punt c), heeft A. meermaals verklaard dat zijn familie regelmatig te maken gehad heeft met aanvallen binnen de familie. Zo hebben de volgende gebeurtenissen plaatsgevonden:

Gewapende overvallen op het bedrijf van de vader van A.;

Beroving van de moeder van A.; en Ontvoering van de vader van A.

Daarbij is het niet steeds duidelijk door wie deze aanvallen werden gepleegd.

Door te stellen dat A. geen persoonlijke vrees heeft aangetoond wordt echter voorbijgegaan aan verschillende elementen die, ondanks wat Verweerster beweert, wel degelijk hun belang hebben. A. was 17 toen hij Nigeria verliet, en zijn familie doet het goed voor zichzelf. Zijn vader heeft een farmaceutisch bedrijf, en ze stellen het relatief wel. Daarnaast is A. bezig met het volgen van een academisch opleiding. Deze zaken leiden ertoe dat zij extra vatbaar zijn voor willekeurig geweld door de verschillende actoren die actief zijn in Nigeria, en dit toont aan dat A. zelf bij terugkeer een reëel risico loopt op deze ernstige schade.

Bovendien hebben zijn ouders hem beschermd opgevoed, en er alles aan gedaan om hem te beschermen van de taferelen die zich afspelen in Nigeria. Zijn ouders stuurden hem naar een spéciale school, 1,5 uur van zijn woonplaats vandaan, omdat deze veiliger zou zijn. Dat de Bestreden Beslissing enkel aanhaalt dat de schoolomgeving veilig was omwille van security guards, is dus te kort door de bocht, en daaruit mag niet zomaar worden afgeleid dat er geen reëel risico zou zijn op gevaar omdat de gevaren zich net dichterbij huis afspelen.

Daarnaast hebben de ouders van A. ervoor gezorgd dat A. als kind zo weinig mogelijk zou weten van de aanvallen op de familie, opdat hij zijn kinderleven op een (relatief) normale manier kan leiden. Zo was A. tot hij volwassen werd, nooit op de hoogte van het feit dat zijn vader ontvoerd werd, dat het bedrijf van zijn vader regelmatig werd overvallen, dat zijn moeder werd beroofd, of dat de wegen gevaarlijk zijn. Dit getuigt veeleer van goed ouderschap, en dit kan geenszins betekenen dat A. persoonlijk geen gegronde vrees aannemelijk heeft kunnen maken.

Daarbij mag niet uit het oog verloren worden dat A. 17 was op dit moment, nog kind was, en woonde bij zijn ouders. De gebeurtenissen die zich op dat moment voordeden bij zijn familie zijn per definitie

persoonlijk aangezien (i) A. nooit een veilige thuissituatie gekend heeft, (ii) A. een angst heeft ontwikkeld om een normaal dagelijks leven te leiden in Nigeria omwille van de aanvallen waar zijn familie mee te maken heeft gehad, (iii) de aanvallen gericht waren tot zijn eigen familie, en dus ook tot hem. Aldus volstaat dit om een individuele gegronde vrees aan te tonen, dat dergelijke nieuwe aanvallen een reëel risico zijn en dat A. hier zelf dus ook - nu A. ouder is - mee te maken kan krijgen bij zijn terugkeer naar Nigeria.

c. Reëel risico door loutere aanwezigheid

11.

A. groeide op in Ondo State, waar zijn familie nu nog steeds woont. Ondo State, net als de rest van Nigeria kampt met een hoog aantal gevallen van willekeurig geweld door de verschillende actoren die hier actief zijn, namelijk Niger Delta Avengers, Joint Niger Delta Liberation Force, Boko Haram, Fulani Herdsman, protestors, rioters, unidentified armed groups in clashes with civilians, All Progressive Congress and Ude. Deze groepen worden erkend in het Nigeria Security Situation rapport van de European Union Agency for Asylum d.d. juni 2021 (stuk 5). In dit rapport, dat nota bene gebruikt wordt door Verweerster om te staven dat er voor burgers in de deelstaat Ondo geen actueel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven als gevolg van willekeurig geweld. worden verschillende elementen aangehaald die nochtans een andere richting uitwijzen: (i) er wordt aangehaald dat geweld zich uitgestrekt heeft in de zuidelijke regio's, waaronder Ondo State, (ii) dat Fulani Herdsmen attacks zich nu ook uitstrekken in Ondo State, omdat deze door Boko Haram gedwongen werden zich in het zuiden te vestigen; (iii) dat verschillende conflicten tussen verschillende communities plaatsvinden in Ondo State, (iv) dat criminaliteit verspreid is sinds 2019. (v) alsook huiselijk en seksueel geweld tegen vrouwen en meisjes, (vi) dat crimineel geweld en conflicten tussen communities een veelvoorkomend probleem is, (vii) dat verschillende conflicten tussen herders en boeren plaatsgevonden hebben in 2020, (viii) dat de meerderheid van de veiligheidsincidenten zich hebben voorgedaan tegen burgers, (ix) dat de Ondo - Owena weg beschreven wordt als meest bekend in termen van criminaliteit, en dat dat vaak de plek is waar ontvoeringen plaats vinden.

Verweerster haalt aan in de Bestreden Beslissing dat zij beschikt over een zekere appreciatiemarge en is "gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Ondo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict".

12.

A. heeft tijdens zijn persoonlijk verhoor bij Verweerster op 9 augustus 2022 echter verschillende documenten ingediend die de veiligheidssituatie in Nigeria nog verder blootleggen, en bovendien de conclusies van het bovenvermelde rapport bevestigen en zelfs versterken, zoals (i) een internetartikel over de aanval van Fulani Herdsmen in de Ondo gemeenschap (stuk 6), (ii) moord op gelovigen door Fulani Herdsmen (stuk 7). (iii) aanval op een kerk in Ondo State, waarbij ten minste 50, tot 80 doden gevallen zijn (stuk 8), (iv) een artikel over het risico van kidnapping in Nigeria (stuk 9).

Deze artikelen tonen aan dat de conclusie van Verweerster dat loutere aanwezigheid in de Ondo State geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, geen hout snijdt. Op zijn minst is de aangehaalde informatie achterhaald. De informatie waar Verweerster op steunt, met name het eerder aangehaalde rapport van European Union Agency for Asylum, dateert van juni 2021. Noteer hierbij dat de ingediende artikelen zo goed als allemaal dateren van na het rapport waarop Verweerster zich baseerde. Daarnaast vermeldt het rapport specifiek dat "het aantal doden die het gevolg zijn van dergelijke aanvallen, niet meer dan vier per incident bedraagt." (stuk 5). Met name de aanval op de kerk in Ondo State d.d. juni 2022 toont aan dat deze informatie niet meer actueel is. Verschillende media stellen vast dat het aantal doden tijdens de aanval in de kerk tussen de 50 en de 80 zou liggen (stuk 8). Dit ligt beduidend hoger dan de cijfers. op basis waarvan Verweerster geoordeeld heeft dat er geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

Dergelijke gebeurtenissen maken het dagelijkse leven onveilig, door middel van de loutere aanwezigheid. Als religieus katholiek kan A. niet meer veilig naar de kerk gaan, niet meer veilig reizen (A. verklaarde specifiek dat hij vaak de Edo Benin Road moest nemen, een weg die bekend staat voor ontvoeringen, en die dus extreem gevaarlijk is), los van de continue angst voor herhaling van het soort aanvallen waarmee de A. en zijn familie reeds mee in aanmerking gekomen zijn.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om het huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beslissing van de commissaris-generaal te "annuleren" en de tenuitvoerlegging te schorsen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- studieresultaten (stuk 3);
- EUAA, “*Nigeria Security Situation rapport van de European Union Agency for Asylum*”, juni 2021 (stuk 5);
- een internetartikel over de aanval van Fulani Herdsmen in de Ondo gemeenschap (stuk 6);
- een internetartikel over de moord op gelovigen door Fulani Herdsmen (stuk 7);
- een internetartikel over de aanval op een kerk in Ondo State (stuk 8);
- een internetartikel over het risico van kidnapping in Nigeria (stuk 9).

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad merkt op dat het verzoekschrift aangeeft dat het ertoe strekt de “*annulering*” en de “*schorsing*” te bekomen van de beslissing, en dat hij *in casu* hiervoor onbevoegd is. De Raad is immers gevat voor een beroep met volle rechtsmacht tegen een beslissing van de commissaris-generaal in toepassing van artikel 39/2, § 1, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet en onderzoekt de zaak conform artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle

elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoeker meent niet naar Nigeria te kunnen terugkeren omdat het land in een staat van bedreiging is door hoge cijfers van kidnappings en gewapende overvallen en de wegen er niet veilig zijn; er oorlogen en aanslagen tegen christenen aan de gang zijn; de Fulani Herdsmen er mensen doden in steden en dorpen, en kerken en gemeenschappen aanvallen om Nigeria te proberen te islamiseren; Boko

Haram er aanwezig is; er in het oosten van Nigeria een onafhankelijkheidsstrijd voor Biafra aan de gang is gepaard met opstanden en verzoeker vreest dat dit zal leiden tot een nieuwe burgeroorlog en er een ENDSARS-beweging bestaat in Nigeria tegen de SARS politiediensten die mensen bestelen, overvallen of doden. Hij benadrukt dat men als christen niet veilig is in Nigeria.

Blijkens de bestreden beslissing is verzoeker er niet in geslaagd om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in het Verdrag van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Zo (i) hebben noch verzoeker, noch zijn ouders enige politieke activiteiten ontplooid in Nigeria, waardoor zij een apolitek profiel aannemen. Voorts (ii) heeft verzoeker geen persoonlijke problemen gekend met Boko Haram en slaagt hij er niet in enige gegronde individuele vrees in deze context aannemelijk te maken. Ook (iii) heeft verzoeker geen persoonlijke problemen gekend met de Fulani Herdsmen en slaagt hij er niet in enige gegronde individuele vrees in deze context aannemelijk te maken. Verder (iv) heeft verzoeker geen persoonlijke problemen gekend met de SARS politiedienst en heeft hij geen problemen ondervonden door zijn *online* activiteiten aangaande de ENDSARS-beweging. Daarnaast (v) heeft noch verzoeker, noch zijn familie persoonlijke problemen met de Biafra beweging, noch met de Nigeriaanse overheid omwille van sympathieën voor de onafhankelijkheid van Biafra. Wat betreft verzoekers bewering, dat zijn familie een doelwit vormt voor overvallen en kidnappings omwille van hun rijkdom (vi), oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker zelf nooit het slachtoffer is geworden van een overval of kidnapping en dat zijn vrees dat hij het slachtoffer zou kunnen worden van een hypothetische overval of ontvoering, niet kan beschouwd worden als een gegronde vrees voor vervolging. Bovendien voegt de commissaris-generaal in dit verband toe dat uit het feit dat de politie werd verwittigd na de overval op zijn vader, blijkt dat hij in de mogelijkheid is om bescherming in te roepen van de Nigeriaanse overheidsdiensten, des te meer daar verzoeker aangeeft geen enkel persoonlijk probleem te hebben gekend met de Nigeriaanse overheid. Ten slotte (vii) kunnen de overige door verzoeker neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in het voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

2.3.5.2. In het verzoekschrift bekritiseert verzoeker dat de verwerende partij over de verschillende aangehaalde problematieken steeds concludeert dat hij geen persoonlijke problemen heeft gekend en er niet in slaagt enige gegronde individuele vrees in deze contexten aannemelijk te maken. Hij stelt dat, los van het feit dat Nigeria, en in het bijzonder de deelstaat Ondo, te maken heeft met verschillende gewapende conflicten, zijn familie regelmatig te maken heeft gehad met aanvallen. Concreet verwijst hij naar de gewapende overval op het bedrijf van zijn vader, de beroving van zijn moeder en de ontvoering van zijn vader. Verder verduidelijkt hij in het verzoekschrift dat de gebeurtenissen die zich voordeden bij zijn familie per definitie persoonlijk zijn voor hem aangezien hij nooit een veilige thuissituatie gekend heeft, hij een angst heeft ontwikkeld om een normaal dagelijks leven te leiden in Nigeria omwille van deze aanvallen en de aanvallen gericht waren tot zijn eigen familie, en dus ook tot hem. Hij voegt hieraan toe dat zijn vader een farmaceutisch bedrijf heeft, dat zijn familie het relatief goed doet voor zichzelf in Nigeria, dat hijzelf ook een academische opleiding heeft gevolgd en dat deze zaken hemzelf en zijn familie extra vatbaar maken voor dit soort geweld. Hij concludeert dat dit volstaat om een individuele gegronde vrees aan te tonen, dat dergelijke nieuwe aanvallen een reëel risico zijn en dat hij hier zelf – nu hij ouder is – ook mee te maken kan krijgen bij terugkeer naar Nigeria.

De Raad merkt eerst en vooral op dat uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker heel weinig kan vertellen over de aanvallen waarvan zijn familie het slachtoffer zou zijn geweest, waardoor vraagtekens kunnen geplaatst worden bij de geloofwaardigheid ervan. Zowel tijdens het persoonlijk onderhoud als in het verzoekschrift verwijst hij in dit verband naar het feit dat hij op die momenten nog een kind was en dat zijn ouders hem zeer beschermend hebben opgevoed, ter verklaring van zijn gebrek aan kennis hierover.

Er dient hieromtrent opgemerkt te worden dat van een verzoeker om internationale bescherming te verwachten valt dat deze, ook indien deze een jeugdige leeftijd had ten tijde van de vermeende feiten, bij machte is om alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze weer te geven en dat hij daarbij voldoende spontane,

doorleefde, gedetailleerde, nauwkeurige, duidelijke, consistente en coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. In die zin is het niet ernstig van verzoeker om, middels een eenvoudige verwijzing naar zijn leeftijd, voor te houden dat van hem over de problemen die de kern uitmaken van zijn asielrelaas en over de motieven ten grondslag van zijn verzoek om internationale bescherming geen gedegen verklaringen zouden mogen worden verwacht. De door verzoeker aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid, van determinerende invloed waren op zijn verdere leven en ten grondslag zouden liggen van het voorliggende verzoek om internationale bescherming, ook wanneer rekening gehouden wordt met zijn leeftijd ten tijde van de feiten, redelijkerwijze geacht worden verzoekers interesse weg te dragen en in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat zijn jeugdige leeftijd geen aannemelijke verklaring vormt voor zijn gebrek aan kennis en van hem, die zestien was op het moment dat zijn vader ontvoerd zou zijn geweest en aldus reeds tot de jaren des ondersheids was gekomen, wel degelijk mocht worden verwacht dat hij hierover gedegen verklaringen zou kunnen afleggen, *quod non in casu*.

Dat verzoeker beschermend zou zijn opgevoegd door zijn ouders en dat zij hem nooit iets over de aanvallen binnen de familie verteld zouden hebben, kan zijn wel erg tekenend gebrek aan kennis, dat terdege steun vindt in de stukken van het administratief dossier, overigens ook niet verklaren. Zelfs indien verzoekers ouders hem niets vertelden over deze vermeende gebeurtenissen, is het weinig waarschijnlijk dat verzoeker (die op dat moment zestien jaar was) hierover niets zou hebben opgevangen, gelet op het feit dat deze gebeurtenissen, en in het bijzonder de ontvoering van zijn vader waardoor hij meerdere weken afwezig zou zijn geweest, zeer ingrijpende gebeurtenissen zijn. Het is dan ook verwonderlijk dat hij zich toen (of op latere leeftijd) hierover niet verder zou geïnformeerd hebben bij zijn gezin, of bij andere mensen indien zijn gezin wel degelijk zou geweigerd hebben hem hierover informatie te verstrekken. Ook in zoverre hij in die periode, zoals hij zelf verklaart, nooit thuis maar altijd op school was, kan worden verwacht dat verzoeker dit te weten zou komen en zich hierover zou informeren (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 14).

Bovendien oordeelt de Raad dat, zelfs indien deze gebeurtenissen geloofwaardig zijn, verzoeker deze aanvallen niet kadert binnen een van de andere bovenvermelde problematieken die hij tijdens zijn verzoek om internationale bescherming aanhaalde en hij in het verzoekschrift uitdrukkelijk stelt dat het niet steeds duidelijk is door wie deze aanvallen werden gepleegd. Het lijkt er dan ook op dat deze gebeurtenissen gemeenrechtelijke feiten zijn die niet ressorteren onder de criteria van het Verdrag van Genève.

Verzoeker slaagt er met zijn betoog in het verzoekschrift nog steeds niet in aannemelijk te maken dat zijn vrees het slachtoffer te kunnen worden van een hypothetische overval of ontvoering dient te worden beschouwd als een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. De Raad stelt, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoeker zelf nooit het slachtoffer is geworden van een overval of kidnapping en dat hij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat hij, naar de toekomst toe, omwille van zijn familiaal en persoonlijk profiel slachtoffer dreigt te worden van een gewapende overval of een kidnapping. Waar verzoeker stukken voegt bij het verzoekschrift die moeten wijzen op zijn studieresultaten in Oekraïne (stuk 3), merkt de Raad op dat deze niet vergezeld zijn van een van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Derhalve is het onmogelijk hun inhoud na te gaan. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat met zijn studieresultaten in Oekraïne verzoeker niet vermag aan te tonen dat hij omwille van zijn academisch profiel een vrees aannemelijk maakt om bij terugkeer naar Nigeria het slachtoffer te worden van een gewapende overval of kidnapping.

In navolging van de verwerende partij stelt de Raad ook nog vast dat verzoeker de mogelijkheid heeft om de bescherming in te roepen van de Nigeriaanse overheidsdiensten, des te meer in het licht van zijn verklaring dat de politie werd verwittigd na de overval op zijn vader in 2015 of 2016 en het feit dat hij geen enkel probleem heeft gekend met deze autoriteiten.

2.3.5.3. De Raad stelt verder vast dat verzoeker de overige terechte, pertinente overwegingen van de bestreden beslissing, waarin wordt gesteld dat verzoeker en zijn gezin een apolitiek profiel hebben en verzoeker er niet in slaagt enige gegronde individuele vrees aannemelijk te maken in verband met Boko Haram, de Fulani Herdman, de ENDSARS-beweging of de onafhankelijkheidsstrijd voor Biafra, en die weergegeven worden onder (i) tot (v) onder punt 2.3.5.1., volledig ongemoeid laat, zodat deze bij gebrek een enig concreet en dienstig verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.5.4. Verzoeker voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure voorgelegde en nog niet aan bod gekomen documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.5.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

2.3.6.2. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing dienaangaande en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel in de deelstaat Ondo weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen plaatsvinden, maar dat er voor burgers in deze deelstaat geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de vernoemde deelstaat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Zoals verzoeker in het verzoekschrift zelf stelt, ligt de door hem bij het verzoekschrift gevoegde informatie (stuk 6 t.e.m. 9) grotendeels in lijn met het EUAA-rapport (stuk 5), waarop de verwerende partij zich in dit verband baseert en waaruit blijkt dat er zich in de deelstaat Ondo wel veiligheidsincidenten voordoen, maar dat dat geweld niet beantwoordt aan de criteria, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog stelt dat de internetartikelen die hij bij het verzoekschrift neerlegt recenter zijn dan het EUAA-rapport, merkt de Raad op dat de incidenten waarvan in deze artikelen sprake niet van die aard zijn dat zij afbreuk doen aan het voorgaande. Ten andere stipt de Raad aan dat de artikelen die verzoeker bij het verzoekschrift voegt als de stukken 6 tot en met 9 reeds werden neergelegd tijdens de administratieve procedure en dus geenszins nieuwe documenten betreffen.

Nu voor deelstaat Ondo geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, moet opgemerkt worden dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

Ten overvloede stipt de Raad nog aan dat verzoekers vraag om de bestreden beslissing te annuleren en schorsen te dezen niet dienstig is. De Raad kan op grond van artikel 39/2, § 1, eerste en tweede lid, van

de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal immers slechts bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS